

Sygn. akt II K 150/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 grudnia 2021r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSO Urszula Adamik

Protokolant: Emilia Bojanowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej C.-P. w C. R. K.

po rozpoznaniu w dniach 9.12.2021r. w C.

sprawy:

J. R. (R.)

s. R. i J. zd. M., ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 23 kwietnia 2021r. w C., będąc zakażonym wirusem Sars-Cov-2, sprowadził niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia wielu osób, poprzez samowolne oddalenie się ze S. (...), położonego przy ulicy (...) w C., które było wyznaczone jako miejsce odbywania jego izolacji w związku z zakażeniem, czym spowodował zagrożenie epidemiologiczne,

tj. o przestępstwo z art. 165 § 1 pkt 1 kk

II. W dniu 30 kwietnia 2021r. w C., będąc zakażonym wirusem Sars-Cov-2, sprowadził niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia wielu osób, poprzez samowolne oddalenie się ze S. (...), położonego przy (...) w C., które było wyznaczone jako miejsce odbywania jego izolacji w związku z zakażeniem, czym spowodował zagrożenie epidemiologiczne,

tj. o przestępstwo z art. 165 § 1 pkt 1 kk

III. W dniu 6 maja 2021r. w C., będąc zakażonym wirusem Sars-Cov-2, sprowadził niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia wielu osób, poprzez samowolne oddalenie się ze S. (...), położonego przy ulicy (...) w C., które było wyznaczone jako miejsce odbywania jego izolacji w związku z zakażeniem, czym spowodował zagrożenie epidemiologiczne,

tj. o przestępstwo z art. 165 § 1 pkt 1 kk

orzeka:

1. w ramach zarzutu z pkt I aktu oskarżenia uznaje oskarżonego J. R. za winnego tego, że w dniu 23 kwietnia 2021r. w C., nie przestrzegał ograniczeń określonych w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi związanych z izolacją społeczną uzasadnioną zarządzeniem kwarantanny dla osób przebywających w S. (...) w C., w szczególności samowolnie opuścił miejsce izolacji i przebywał w otwartej przestrzeni, do której miały swobodny dostęp inne osoby, tj. wykroczenia z art. 116 § 1a kw i na mocy art. 116 § 1a kw w zw. art. 24 § 1 kw orzeka karę grzywny w wymiarze 300 (trzystu) złotych;

2. uznaje oskarżonego J. R. za winnego popełnienia czynów zarzuconych mu w pkt II i III aktu oskarżenia wyczerpujących znamiona przestępstwa z art. 165 § 1 pkt 1 kk, przy czym ustala, że stanowią ciąg przestępstw w

rozumieniu art. 91 § 1 kk i na mocy art. 165 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk skazuje oskarżonego na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

3. na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk i art. 72 § 1 pkt 2 kk wykonanie wymierzonej oskarżonemu J. R. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby i zobowiązuje go do informowania kuratora co 3 (trzy) miesiące o przebiegu okresu próby;

4. na mocy art. 73 § 1 kk oddaje oskarżonego J. R. na okres próby pod dozór kuratora sądowego;

5. na mocy art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego J. R. od kosztów sądowych i obciąża tymi należnościami Skarb Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 150/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
	J. R.	<p>IV. W dniu 23 kwietnia 2021r. w C., będąc zakażonym wirusem Sars-Cov-2, sprowadził niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia wielu osób, poprzez samowolne oddalenie się ze S. (...), położonego przy ulicy (...) w C., które było wyznaczone jako miejsce odbywania jego izolacji w związku z zakażeniem, czym spowodował zagrożenie epidemiologiczne,</p> <p>tj. o przestępstwo z art. 165 § 1 pkt 1 kk</p> <p>V. W dniu 30 kwietnia 2021r. w C., będąc zakażonym wirusem Sars-Cov-2, sprowadził niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia wielu osób, poprzez samowolne oddalenie się ze S. (...), położonego przy ulicy (...) w C., które było wyznaczone jako miejsce odbywania jego izolacji w związku z zakażeniem, czym spowodował zagrożenie epidemiologiczne,</p> <p>tj. o przestępstwo z art. 165 § 1 pkt 1 kk</p> <p>VI. W dniu 6 maja 2021r. w C., będąc zakażonym wirusem Sars-Cov-2, sprowadził niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia wielu osób, poprzez samowolne</p>	

		<p>oddalenie się ze S. (...), położonego przy ulicy (...) w C., które było wyznaczone jako miejsce odbywania jego izolacji w związku z zakażeniem, czym spowodował zagrożenie epidemiologiczne,</p> <p>tj. o przestępstwo z art. 165 § 1 pkt 1 kk</p>	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>J. R. był pensjonariuszem S. (...) przy ul. (...) w C.. W dniu 20 kwietnia 2021r. stwierdzono u kilku pensjonariuszy zakażenie wirusem Sars-Cov-2, co skutkowało zarządzeniem kwarantanny w stosunku do wszystkich osób przebywających na terenie obiektu. Mimo wprowadzenia obostrzeń, budynek nie został zamknięty i w dniu 23 kwietnia 2021r. oskarżony J. R. złamał zakaz kwarantanny, samowolnie opuszczając S. (...). W późniejszym czasie sanepid ujawnił kolejne przypadki zakażenia wirusem Sars-Cov-2, m.in. test wykonany w dniu 28 kwietnia 2021r. potwierdził chorobę u J. R.. Wszyscy pensjonariusze zostali pouczeni o ograniczeniach związanych z kwarantanną i szczególnych zasadach postępowania obowiązujących osoby</p>	<p>Wyjaśnienia J. R.</p> <p>Zeznania R. C.</p> <p>Zeznania P. K.</p> <p>Wydruk z bazy informacji C. (...)</p>	<p>k.50-51, 89-90, 96-97</p> <p>k.7, 92-93</p> <p>k.19-20, 95-96</p> <p>k.33-39</p>	

zakażone wirusem Sars-Cov-2. Mimo świadomości powagi sytuacji, oskarżony załamał zasady i dwukrotnie opuścił budynek S. (...) – w dniach 30 kwietnia i 6 maja 2021r. wybrał się na kilkugodzinne spacery ulicami centrum C..			
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
		W zakresie zarzutu z pkt I brak dowodów potwierdzających okoliczności spenalizowane w art. 165 § 1 kk.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Szczegółowe omówienie stanu faktycznego zarzutu z pkt I w dalszej części uzasadnienia.			
1. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

Wyjaśnienia J. R. k.50-51,
89-90, 96-97

Oskarżony J. R. uznał zasadność zarzutów z pkt II i III aktu oskarżenia, natomiast nie przyznał się do winy odnośnie występkę opisanego w pkt I aktu oskarżenia podnosząc, że w dniu 23 kwietnia 2021r. nie miał jeszcze zdiagnozowanego zakażenia wirusem Sars-Cov- 2.

Podczas przesłuchania w śledztwie oskarżony przyznał, że badanie przeprowadzone w dniu 28 kwietnia 2021r. wykazało zakażenie wirusem Sars-Cov-2. Wyjaśnił, że ze względu na problemy związane z zespołem leniwego jelita, w dniach 23, 30 kwietnia 2021r. i 6 maja 2021r. wybrał się na kilkutygodniowy spacer ulicami miasta. Zastrzegł, że poza budynkiem Schroniska miał na twarzy maseczkę ochronną.

Przed Sądem J. R. nawiązał do wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym. W uzupełnieniu podał, że nie korzystał z pomocy lekarza w związku ze schorzeniem układu trawienia i sam starał się rozwiązać problemy związane z tą przypadłością. Podniósł, że w dniach 23, 30 kwietnia 2021r. i 6 maja 2021r. ograniczył swoją aktywność do spaceru ulicami miasta i nie wchodził do placówek

		handlowych. Potwierdził, że w schronisku ma dostęp do telewizji i z różnych przekazów miał wiedzę odnośnie zagrożenia powodowanego przez pandemię.	
	Zeznania R. C. k.7, 92-93	<p>R. C. jest kierownikiem w S. (...) w C.. Z jego zeznań wynikało, że w związku z potwierdzeniem zakażenia u pensjonariuszy koronawirusem, z dniem 20 kwietnia 2021r. Sanepid zarządził kwarantannę wszystkich osób przebywających na terenie tej placówki. Kwarantanna miała trwać do 30 kwietnia 2021r., jednak ostatecznie została zakończona dopiero 7 maja 2021r. W międzyczasie ujawniono kolejne przypadki zakażenia tą chorobą, w tym m.in. u J. R.. Schronisko nie zostało zamknięte i oskarżony nie zważając na obowiązek izolacji, opuścił budynek w dniu 23 kwietnia 2021r., a później mimo potwierdzenia zakażenia koronawirusem, samowolnie oddalił się z placówki w dniach 30 kwietnia i 6 maja 2021r. Świadek zastrzegł, że pensjonariusze, w tym oskarżony, zostali zapoznani z zasadami obowiązującymi podczas kwarantanny.</p>	

	Zeznania P. K. k.19-20, 95-96	P. K. wykonuje obowiązki opiekuna pensjonariuszy w S. (...) w C.. Z depozycji świadka wynikało, że J. R. miał wiedzę o pozytywnym wyniku testu na koronawirusa i konsekwencjach zdiagnozowania u niego choroby zakaźnej. Oskarżony nie poczuwał się do odpowiedzialności za złamanie zasad izolacji.	
		Świadkowie R. C. i P. K. nie mieli żadnego interesu, by obciążać oskarżonego kłamliwymi depozycjami. Złożone przez nich zeznania są rzeczowe i spójne, a przy tym podane przez nich okoliczności zostały potwierdzone przez bazę C. (...) (k.33-39).	
1.2.	<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	

#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	Pkt 2 wyroku	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Dokonanie przestępstwa z art. 165 kk wymaga sprowadzenia realnego niebezpieczeństwa o charakterze powszechnym, tj. spowodowania zagrożenia dla zdrowia lub życia wielu osób lub zagrożenia dla mienia o znacznych rozmiarach. Nie jest wymagane, aby niebezpieczeństwo to miało charakter bezpośredni, a więc bliski i wysoce prawdopodobny. Innymi słowy, bliska nieuchronność zagrożenia o charakterze powszechnym nie jest warunkiem bytu tego przestępstwa (por. wyrok SA w Krakowie z 17.10.2013r. II AKa 138/13, LEX nr 1396859). Niebezpieczeństwo o charakterze powszechnym musi być jednak realne, a nie abstrakcyjne (A. Marek, Kodeks..., 2010, s.404).</p> <p>W przypadku chorób zakaźnych musi to być choroba groźna dla ludzi, a więc choroba, o której mowa w załączniku do ustawy z 5.12.2008r.</p>			

o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz.U. z 2019r. poz. 1239 ze zm.). Trafnie się podkreśla, że przy „zagrożeniu epidemiologicznym” nie jest wymagane sprowadzenie stanu epidemii określonej choroby zakaźnej, ale wystarcza tu fakt stworzenia realnej możliwości jej wybuchu (tak A. Marek, Kodeks..., 2010, s.405).

Ustawa o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi nie definiuje pojęcia szerzenia się choroby zakaźnej, definiuje jednak pojęcie epidemii, które – jak się wydaje – może być pomocniczo stosowane przy wykładni znamienia „szerzenie się”, tym bardziej, że komentowany przepis operuje pojęciem zagrożenia epidemiologicznego.

Artykuł 2 pkt 9 tej ustawy stanowi, że epidemia to wystąpienie na danym obszarze zakażeń lub zachorowań na chorobę zakaźną w liczbie większej niż we wcześniejszym okresie albo wystąpienie zakażeń lub chorób zakaźnych dotychczas niewystępujących. Wydaje się, że można przyjąć, iż **„szerzenie się”** oznacza wystąpienie w krótkich odstępach czasu lub jednocześnie znacznej liczby zachorowań, co

może prowadzić do epidemii (por. także wyrok SN z 20.05.1998r., II KKN 37/98, OSNKW 1998/7-8, poz. 33; Marek, Komentarz, s. 405; Stefański [w:] Wąsek, Zawłocki I, s.538).

W dniu 29 kwietnia 2021r. oskarżony uzyskał informację o zakażeniu wirusem, który jest niebezpieczny dla zdrowia i życia. Mając wiedzę o zagrożeniu, które może zostać wywołane działaniem koronawirusa i jego wysokiej zakaźności, miał bezwzględny obowiązek zachowania izolacji w celu uniknięcia rozprzestrzeniania się choroby i przeniesienia na inne osoby. Oskarżony zachował się w sposób nieodpowiedzialny i karygodny, w szczególności dwukrotnie złamał zasady izolacji, a poprzez obecność w przestrzeni, do której miała dostęp nieograniczona liczba osób, stwarzał realne niebezpieczeństwo kolejnych zakażeń.

#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	Pkt 1 wyroku	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Prokurator oskarżył J. R. o trzy występki z art. 165 § 1 pkt 1 kk, przy czym jeśli zdarzenia opisane w pkt II i III aktu oskarżenia znajdują uzasadnienie w okolicznościach ustalonego w sprawie stanu faktycznego, to zarzut z pkt I pozostaje w kolizji z materiałem dowodowym.

Z przeprowadzonych w sprawie dowodów jednoznacznie wynika, że zdiagnozowano u J. R. zakażenie wirusem Sars-Cov-2 dopiero w dniu 29 kwietnia 2021r. (wymaz pobrany w dniu 28 kwietnia 2021r.), a zatem nie polega na prawdziwe twierdzenie prokuratora, że już w dniu 23 kwietnia 2021r., jako osoba zakażona oskarżony sprowadził niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia wielu osób, poprzez samowolne oddalenie się z miejsca izolacji. Faktem jest, że S. (...), w którym przebywał oskarżony, zostało z dniem 20 kwietnia 2021r. objęte obowiązkiem kwarantanny, jednak nieuprawnione jest przypisywanie osobie zobowiązanej do izolacji, zarzutu narażenia innych na utratę życia lub zdrowia poprzez spowodowanie zagrożenia epidemiologicznego, jeśli nie został potwierdzony fakt jej zakażenia tego rodzaju chorobą.

Przestępstwo z art. 165 kk jest przestępstwem umyślnym i konieczne jest wykazanie zaistnienia sytuacji stanowiącej realne niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia wielu osób oraz udowodnienie świadomego działania sprawcy, który sprowadza tego rodzaju zagrożenie.

Przepisy art. 165 kk penalizują sprowadzenie stanów, które są zagrożeniem dla bezpieczeństwa powszechnego.

Niebezpieczeństwo nie musi być bezpośrednie, musi jednak być realne i konkretne (wyrok SN z 12.06.1987r., III KR 205/87, OSNPG 1988/8, poz. 79; wyrok SN z 4.08.2020r., V KK 478/19, LEX nr 3180918; Marek, Komentarz, s.404).

Spowodowanie zagrożenia epidemiologicznego oznacza spowodowanie stanu grożącego skutkiem w postaci szerzenia się choroby zakaźnej, zarazy zwierzęcej lub roślinnej. Chorobą zakaźną jest choroba wywołana przez biologiczny czynnik chorobotwórczy (art. 2 pkt 3 ustawy z 5.12.2008r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, Dz.U. z 2020r. poz. 1845 ze zm.). Ustawa operuje także pojęciem choroby szczególnie niebezpiecznej i wysoko zakaźnej. Jest to choroba zakaźna łatwo

rozprzestrzeniająca się, o wysokiej śmiertelności, powodująca szczególne zagrożenie dla zdrowia publicznego i wymagająca specjalnych metod zwalczania.

Postępek oskarżonego opisany w zarzucie z pkt I, stanowił – w ocenie Sądu – wykroczenie z art. 116 § 1a kw. Wymaga zaakcentowania, że nałożenie izolacji nie jest równoznaczne z zaistnieniem sytuacji zagrożenia, o której mowa w art. 165 § 1 pkt 1 kk. Prokurator nie wykazał, by w dniu 23 kwietnia 2021r. J. R. był nosicielem choroby zakaźnej, a jedynie potwierdził fakt zaistnienia w jego otoczeniu przypadków choroby znanej pod nazwą Sars-Cov-2.

#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
		Pkt 1, 2, 3, 4 wyroku	<p>Na korzyść oskarżonego należało potraktować jego postawę w toku procesu, w szczególności przyznanie się do winy, a nadto dotychczasową niekaralność (k.52).</p> <p>Za wykroczenie opisane w pkt 1 wyroku, Sąd wymierzył J. R. grzywnę w wysokości 300 złotych. Oskarżony ma 56 lat, jest osobą sprawną fizycznie i psychicznie, a zatem przy odrobinie dobrej woli może znaleźć pracę zarobkową i uzyskać środki pozwalające uiścić karę majątkową. Oskarżony powinien uświadomić sobie naganność zachowań, które objęte są wyrokiem i w przyszłości przestrzegać zasad prawnych oraz reguł współżycia społecznego.</p>

			<p>Mając na uwadze, że postęпки J. R., opisane w pkt II i III aktu oskarżenia, zostały popełnione w krótkim odstępie czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności, uzasadnione było przyjęcie ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 kk.</p> <p>Przy wymiarze kary, Sąd zważył na rodzaj i okoliczności popełnienia przestępstw oraz dotychczasowy sposób życia oskarżonego. W realiach niniejszej sprawy, uzasadniona jest pozytywna prognoza, a tym samym zachodzą przesłanki do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Dodatkową gwarancją przestrzegania przez oskarżonego w przyszłości zasad porządku prawnego, będzie dozór kuratora i obowiązek składania sprawozdań o przebiegu okresu próby.</p>
<p>1.1Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>1.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii</p>			

<p>mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
	<p>Oskarżony nie posiada majątku i od kilku lat jest pensjonariuszem schroniska dla bezdomnych, w związku z czym Sąd zdecydował o zwolnieniu go od kosztów sądowych.</p>	
<p>1.1 Podpis</p>		